

en meget speciel for ikke at sige delicat Beskaffenhed, som udelukkende sorterer under Cultusministeriet og hvis Antecedentia jeg ikke har havt Leilighed til at blive bekendt med; den har, saavidt jeg veed, ikke foreligget Justitsministeriet, og jeg maa derfor afholde mig fra at yttre mig om denne Side af Forespørgselen.

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet:

Hvad Forespørgselsens Iste Deel angaaer, da kan jeg i Gætt og Akt henholde mig til, hvad min Collega Justitsministeren nys udtalte. Eigesom han erkjendte det for at være billigt, at det maa være den vedkommende Beneficiarius, som i Reglen bringer det derhen, at Kjøberen kan erholde Skjøde paa Eiendommen uden Paategning om manglende Afkomst, saaledes formener jeg ogsaa, at Billighed taler derfor. — Hvad den anden Deel af Forespørgselen angaaer, da vil maaskee allerede det, der er sagt derom af den ærede Forespørger, have gjort det Indtryk paa det høitæredede Thing, at det berører et Forhold, som er af en meget vanskelig, for ikke at sige meget indviklet Natur, saa at det ingenlunde vil være nogen let Sag. — ja, jeg kan tilføje, at det vil være en umulig Sag. — at faae dette Forhold fuldstændig klaret ved Hjælp af en Forespørgsel. Den ærede Forespørger har oplyst, at Spørgsmaalet dreier sig om visse Præstegaarde, som henhøre til nogle Sognekald paa den nordlige Deel af Langeland, nemlig Bodstrup og Snøde. Til disse Præstegaarde hører der nogle saakaldte Grevelodder, af hvilke der hidtil aarligt har været svaret en Afgift af een Tønde Havre til Grevskabet Langeland. Retsforholdet til de omspurgte Eiendomme har været meget bestridt og har givet Anledning til en Retslag, som for Diebstikket voverer for Dverretten. Da man indsaae, at Ordningen af dette Anliggende ad Rettens Vej efter al Sandsynlighed vilde trække meget i Langdrag, og da man formeente, at man ikke burde forholde Præsterne af de omspurgte Gaarde et Gode, hvortil de ikke blot havde Udfigt, men endog saa en ligefrem Afkomst ifølge Loven af 24de April 1860, saa blev Arvefæsteforholdet fremmet ifølge en mellem Grevskabet Lange-

land og de paagjældende Sognekald truffen Dverenskomst. Den i den Anledning nedsatte Tarationscommission gif ved Forretningen ud fra, at den omhandlede aarlige Afgift af Grevelodderne til Grevskabet Langeland, nemlig een Tønde Havre, maatte ligge udenfor de Afgifter, som ellers paahvilede de vedkommende Gaarde til Sognekaldene, og som vare Gjensstand ifølge Loven for Convertering til Byg. Som en Følge heraf bleve Grevelodderne tarerede, men ved Tarationen af samme blev der udtrykkelig taget Hensyn til, at denne Tønde Havre vedvarende skulde svares, og Tarationssummerne for disse Eiendomme bleve derfor nedsatte i Forhold dertil. Nu kan ganske vist det Spørgsmaal opstaae, hvorvidt det er rigtigt at undtage denne Havre-Afgift fra de andre Afgifter, som ifølge Loven skulde converteres til Bygafgift. I saa Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, at Ordene i Loven af 24de April 1860 § 2: „De Afgifter, være sig Penge eller Naturalydelser, der hvile paa . . . i og for sig ikke ere ganske klare og tydelige. De kunne selvfølgelig ikke omfatte alle mulige Afgifter; exempelviis skal jeg saaledes nævne Tiende. Imidlertid, forsaavidt der nu her er Tale om Landgilde m. m., som har paahvilet de vedkommende Gaarde ligeoverfor Sognekaldene, saa er det jo en Selsfølge, at disse Afgifter ifølge Loven maatte converteres til Byg, ja jeg vilde endog ogsaa gaae videre: Sæt det Tilfælde, at Afgiften, som paahvilede de omhandlede Gaarde, svaredes til Sognekaldene, men der tillige svaredes en Afgift til en Bispestol, saa vilde jeg fremdeles være af den Mening, at samtlige Afgifter nærmest maatte høre hen under dem, som ifølge Loven maatte omsettes til Byg. Nu er der imidlertid ikke Tale om en Afgift, som paahviler en Bispestol eller et Beneficium, som er at stille i Righed med den eller med et Sognekald, men derimod om en aarlig Afgift, som svares til Grevskabet Langeland. Den ærede Forespørger har nu ganske vist oplyst eller søgt at oplyse, at ifølge en gammel Bog, som skulde findes i en af de vedkommende Præstegaarde, skulde den omspurgte Havreafgift oprindeligt præsteres til Syens Bispestol. I Forbigaaende skal jeg